

Inter regales vixit honore viros.
 Quem juvenem mediis cecidisse viriliter armis
 Effecit Domini gratia magna sui.
 Frater pontificis fuit ille celerrimus armis,
 Qui huc germani detulit ossa sui.
 Flecte genu, palmasque leva, bone lector, et orans
 Dic, precor : Ambobus propitiare, Deus.

XVIII. — EPITAPHIUM GUNDRAMNI.

Hic locus [ecce] tenet congestos rite sepulcris
 Cultorum cineres ac tegit ipse suos.
 Nam Gundramnus adest isthic, et corpore subtus
 Sarcophago latitat, spiritus alta petit.
 Pro quo tu, lector, digneris fundere Christo,
 Posco, preces Domino, ut faveat famulo.

XIX. — EPITAPHIUM ^a OTDRUDÆ CONJUGIS EJUS.

Conjux namque hujus Otdruda et nomine dicta,
 Cespite contacta hic condita rite jacet.
 Horum nempe datu Bonifacius obtinet istum
 Martyr rite locum, consecrat et Domino.
 Christe Deus hominum Salvator, Rector et Auctor,
 Æternam in cœlis da pius his requiem.

XX. — EPITAPHIUM ^b RATLAICI PRESBYTERI.

En servus Christi Ratlaicus nomine dictus
 Corpore hic pausat, spiritus alta petit.
 Presbyter hic fuerat, sophiæ et studiosus amator,

A Officium abbatis et bene gessit opus.
 Solers ac strenuus divinæ dogmate legis
 Scrutando didicit atque alios docuit.
 Is ex Colonia adveniens regi en Ludovico
 Conjunctus valde utilis hincque fuit.
 Plures nam docuit verbis, et scribere fecit,
 Quæ fuerant apta plurima ad officia.
 Nam juvenis vitam hanc linquens migravit ad ætra,
 Atque ibi cum Christo gaudia vera tenet.
 Est locus in primo felix Oriente remotus
 Qua patet æterni maxima porta poli.
 Nec tamen æstivos hiemis vel propinquus ad ortus
 Sed qua sol verno fundit ab axe diem.
 Illic planities tractus diffundit apertos,
 Nec tumulus crescit, nec cava vallis hiat.

B Sed nostros montes, quorum juga casa (celsa) pe-
 [tantur,

Per bis sex ulnas imminet [eminet] ille locus.
 Hic solis nemus est et consitus arbore multa
 Lucus, perpetuo frondis honorè vitæas :
 Cum Phaetonteus flagrasset ignis ab axe,
 Ille locus flammis inviolatus erat.
 Et cum diluvium mersisset fluctibus orbem.
 Deucalæoneas exsuperavit aquas.
 Noni hunc exsanguis morbi, nec ægra senectus,
 Nec mors crudelis, nec metus asper adit.

SCHOLIA CHRISTOPHORI BROWERI.

^a In obscura privatorum memoria nihil hic occur-
 rit excogitatu promptius quam quod lib. III Antiq.
 Fuld., cap. 13, in monasterii Solæhofii originibus
 traditum est, ubi facta mentio Guntrami nepotis Ra-
 bani, cujus donatione tractus ille terrarum, in Bam-
 bergæ et Eistadii diœcesion limitibus, monasterio
 Fuldensi obtigit. Neque prohibet ibi capellanum et
 D. sacrum salutari : cum enim in palatio militasse,
 et regia liberalitate S. Soke curiam impetrasse scri-
 bitur, fieri potuit ut maturior jam annis, post ma-
 C trimonium abdicato sæculo, monasticen amplecti
 sit, et hinc iterum ad regum obsequia traductus. No-
 stræ conjecturæ favet iste versiculus :

Horum nempe datum Bonifacius obtinet istum
 Martyr rite locum, consecrat et Domino.

^b Ejus in hymnis meminimus, seu successoris Egan-
 hardi, et abbatis Seligenstadiani; hic jam justis ho-
 noribus a Rabano cumulatur.

DUBIA ET SPURIA.

Anacleta quædam RABANI et aliorum non dissimilis argumenti et styli, digna quæ ad me-
 moriam antiquitatis, dispersa et dissipata, recolligantur.

I.

Alexandri et Fabiani pontificum Romanorum elogium,
quod eis Rabanus scripsit postquam illorum reli-
quias in monasterium et ecclesiam B. Dei Genitricis
intulit apud Fuldam, in colle septentrionali, quem
superioris sæculi injuria vastatum novis operibus
jam exornat reverendissimus abbas Joannes Fri-
dericus.

Pontifices summi, Roma huc quos misit habendos,
 Rectores fuerunt sedis apostolicæ.

Hos servos Christi Raban suscepit ovando,
 Illorumque ossa hoc condidit et loculo.

Levitæ ergo duo prædicta ex urbe secuti,
 Venerunt istuc, digni et honore suo.

Quos idem famulus Domini mox obviis, astans
 Supplex accepit, hincque simul posuit.

D Martyr Alexander, martyr Favianus et ipse,
 Huc venerè simul, doctor uterque pius.

Discipuli Christi, papæ dignique ministri,
 Felicissimus hic Agapitusque manent.

Omnes hi pariter aulam hanc satis ossibus orna-
 Virgo Dei genitrix quam dicat et meritis.

Vos quoque qui intrastis templum, istos cum prece
 Patronos vobis quærite in auxilium. [Ausa,

II.

Sanctorum Urbani et Quirini ac Venantii esse in
ecclesia montis S. Joannis Baptiste conduntur :
et versus eorum honori erecto ciborio sequentes
Rabano inscripti sunt.

Præcursor Domini, Christum qui tinxerat undis

Hanc aulam inhabitat sanctificatque domum.
 Quattuor hancque viri Christi magnalia scriptis
 Qui tunc expresserunt, ecce colunt pariter.
 Sed homines sancti valde et sacro ordine clari
 Non minus exaltant nobilitantque locum.
 Quos huc diversis duxit ex partibus orbis
 Servorum Domini strenuus actus amor.
 Quirinum [F., Urbanum] Roma, Quirinum Siscia misit,
 Quos pie suscipiens continet iste locus.
 Insignis præsul sanctus Venantius, atque
 De Alimino veniens, hic simul ipse manet.
 Hos quoque susceptos Rabanus sorte locavit.
 Sarcophago hoc : digne condidit et titulum
 Deposcent omnes templum qui gressibus intrent,
 Ipsum ut commendat rite Deo precibus.

III.

*Epigraphe SS. Tiburtii, Valeriani et Cæciliæ, ipsa-
 nothecis insculpta, quando eorum ossa veneranda
 in Rathesdorstiensi nunc collegiali ecclesia Ful-
 densis diitionis Rabanus deposuit.*

Postquam Rex regum Christus super æthera celsa
 Victor conscendit arbiter omnipotens,
 Servorum turbam hic liquit plebemque fidelem,
 Qui verbo et factis plurimas lucra darent.
 Inter quos isti quorum hic membra quiescunt,
 Virtutum titulis eximii fuerant.
 Hi pompam mundi spernentes rite tenebant
 Martyrii palmam virgineumque decus.
 Germani ecce duo hic pausant, quos virgo beata
 Lucrata est Christo dogmate Cæcilia.
 Valerianus adest unus, Tiburtius alter,
 Nomine præclarus clarior et meritis.
 Has tres personas Romana ex arce meantes
 Suscepit Raban, Christe, tuus famulus :
 Patronosque sibi exoptans fieri arte magistra
 Ornavit tumulum, condidit et titulum.

IV.

*Operi quadrilatero quod turris instar Fuldæ Rabanus
 in basilica Salvatoris sanctorum honori molitus
 est, sequentia tetrasticha inscripsit. Primum in
 orbem excurrit, sequentia lateribus adhæsere.*

Nomine quos noto locus hic et imagine signat
 Præclaros Christi ecce Dei famulos :
 Qui corde impavido rubuerunt sanguine sacro
 Pro Christo jam animas opposuere suas.

In primo latere.

Martyribus Christi quorum hic ossa quiescunt
 Rabanus humilis condidit hunc tumulum.
 Horum tu, lector, si noscere nomina curas
 Arca superposita pandit et ipsa tibi.

In secundo.

Roma decus mundi, laus rerum, summa potestas :
 Hos jam lectores pontificesque habuit,
 Cum quibus hic pausant sumpti de partibus orbis,
 Virtute clari, Christe, tui famuli.

In tertio.

Felices nimium atque beati
 Quos rex Christus ovans arce superna
 Sanctis pro meritis collocastris,
 Vitam supremam reddit et illis.

In quarto.

Qui templum Domini gressibus intrant,
 Hos nunc admotheo corde benigno
 Christum suppliciter ut prece poscant
 Quo cum martyribus sidera præstet.

V.

*Ad Haistulphum, archiepiscopum Mayontinum, cum
 illi de Institutione clericorum libros grati officii
 causa dedicaret.*

Hæc tibi, sancte Pater, devoto munera trado,

A Quæ tu dignanter qualiacunque cape.
 Tu decus es nostrum, doctor summusque sacerdos,
 Dux sacer, et princeps, lux, via, pastor, honor.
 Nam quia tu templum dedicasti martyris alui
 Per servum donum hoc martyr et ipse dedit
 Nam est nonus et decimus octingentesimus annus,
 Ex quo Salvator venit in arva pius.
 Qui te præfectum tribuat faciatque beatum,
 Inserat et lætum costibus angehcis.
 Abbas namque meus vesterque fidelis amicus,
 Ægil hæc voluit reddere dona tibi.
 Se totum atque offert, suaque omnia sponte ministrat:
 Quem tecum summus salvet in arce Deus.

VI.

*De iisdem libris ad Fuldenses monachos, cum para-
 nesi qua illos ad divinarum literarum studia cohort-
 atur.*

Cernite quid voluit, fratres, sententia legis.

B Quæ mandat rite noscere verba Dei.
 Aures quisquis habet hic audiat, inquit, apertas,
 Quid dicat sanctus Spiritus Ecclesiis.
 Cui Psalmista pari concordat grammate, plebem
 In legem Domini cernere rite jubens.
 Sic quoque nos semper oculis atque auribus est fas
 Intentis, fratres, discere verba Dei.
 Quid mandat dictis, quid factis indicet ipsis.
 Quæ codex geminus continet ille snus :
 Quid celebrando piis signet charissima Christi
 Sponsa sacramentis et studiis variis :
 Namque popositis hæc vobis reddere scriptis,
 Exhibui parvis hæc tribus ipse libris.
 Quid cultura velit, gradibus quid nuntiet almis,
 Quid prece, quid festis sancta Dei Ecclesia :
 Dogmata quæ cunctis pia discere, quæve docere,
 Condecet ordinibus mystica dicta Dei.
 Sed licet hæc tota non possum carpere scriptis.
 Plurima complexus hic tamen arte dedi.
 C Hæc ego percator Rabanus dona Tonantis,
 Vobiscum capiens, nunc pia participo.
 Supplex vos posco, testans per scepra Tonantis,
 Me ut commendetis vos precibus Domino,
 Quatenus ipse pius concedat dona salutis,
 Vobiscum mihimet regna beata poli.
 Christus dux vester, Christus rex, Christus amator,
 Semper vos salvet, summus in arce Deus.

VII.

*Vetus Scriptum ac sancta cruce, Rabano forte ascri-
 bendum.*

(Ex Hersfeldensis abbatæ bibliotheca.)

Ecce imago Salvatoris membrorum suorum posi-
 tione consecrat nobis saluberrimam, dulcissimam
 ac amantissimam sanctæ crucis formam : ut in ejus
 nomine credentes et ejus mandatis o' edientes, per
 ejus passionem spem vitæ æternæ habeamus ; ut
 quotiescunque sanctam crucem aspiciamus, ipsius
 recordemur, qui pro nobis in ea passus est, ut eri-
 peret nos de potestate tenebrarum, deglutiens qui-
 dem mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficeremur.
 Profectus in cælum, subditis sibi angelis, et pote-
 statibus, et virtutibus ; utque recogitemus quod
 non corruptibili argento vel auro redempti sumus
 de vana nostra conversatione paternæ traditionis,
 sed pretioso sanguine suo, quasi cruore agni inconta-
 minati et immaculati Christi, ut simus et nos im-
 maculati in conspectu ejus in charitate : ut per hæc
 efficiamur divinæ naturæ consortes, fugientes ejus,
 quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem.
 Sunt quippe et in ipsa depicta cruce nomina Redem-
 ptoris ejusdem Domini nostri, quædam vero ex dispensa-
 tione susceptæ humanitatis assumpta, ut ostenderet
 quod idem mediator Dei et hominum et Patri
 esset in deitate consubstantialis atque coequalis, et
 matri in humanitate suscepta connaturalis atque

consimilis, quia omnem naturam nostram ipse perfecte suscepit absque peccato humano.

Qualitas autem eorum facile per rationem subternexam potest cognosci, utrum ad divinam vel ad humanam ejus pertineat naturam.

CHRISTUS namque Græce chrismate est appellatus, hoc est, *unctus*. Sacerdotes ergo et reges apud Judæos sacra unctione in Veteri Testamento ungebantur, et ideo Christus *unctus* Latine appellatur; vel unctio dicitur, quia rex et sacerdos est: qui non oleo materiali, sed oleo lætitiæ, hoc est, Spiritu sancto unctus est præ omnibus participibus suis. Et apud Hebraicam linguam Christus Messias nominatur.

JESUS Hebraice, *Sother* Græce, *salutaris* vel *Salvator* Latine interpretatur: pro eo quod cunctis gentibus salutifer advenit.

IMMANUEL vel Emanuel ex Hebræo in Latinum significat *nobiscum sit Deus*, scilicet quod per Virginem natus Deus hominibus in carne mortali apparuit.

DEUS dicitur propter unitam cum Patre substantiam. DOMINUS, propter servitutem creaturarum. Deus autem et homo, quia Verbum simul et caro est.

UNIGENITUS autem vocatur per divinitatis excellentiam, quia genitus sine fratribus. Primogenitus per susceptionem hominis, in qua per adoptionem gratiæ habere fratres dignatus est, quibus esset primogenitus filius.

HOMOUSION. Patri ab unitate substantiæ appellatur. Substantia enim vel essentia Græce *ousia* dicitur. Omousium utrumque conjunctum sonat una substantia.

PRINCIPIUM, eo quod ab ipso sunt omnia, et quia ante eum nihil est.

FINIS, quia dignatus est in fine sæculorum humiliter in carne nasci et mori: vel quia quidquid agimus ad illum referimus, et ad eum cum pervenerimus, ultra quod quæramus non habemus.

OS DEI est, quia Verbum est ejus. Nam sicut pro verbis, quæ per linguam fiunt, sæpe dicimus illa vel illa lingua; ita pro verbo Dei ponitur os, quia mos est ut ore verba formentur. VERBUM autem ideo dicitur, quia per eum omnia Pater condidit sive jussit.

VERITAS etiam vocatur, quia non fallit, sed tribuit quod promittit.

VITA est, nam omnia vivificat. IMAGO dicitur propter Patris parem similitudinem. FIGURA, quia suscipiens formam servi, per operum virtutumque similitudinem, Patris in se imaginem atque immensam magnitudinem designavit.

MANUS DEI est, quod omnia per ipsum facta sunt. Hinc et DEXTERA, propter effectum operis totius creature, quæ per ipsum formata sunt. BRACHIUM nuncupatur, quod ab ipso omnia continentur.

VIRTUS, quod omnem Patris potestatem in semetipso habeat, et omnia potest.

SAPIENTIA, Græca vox, *sophia*, quod ipse revelet mysteria scientiæ et arcana sapientiæ. SPLENDOR, propter quod manifestat.

LUMEN, quia mundum ex alto illuminat. LUX, quia ad virtutem contemplandum cordis oculos reserat. SOL, quia illustrator justitiæ ac prudentiæ.

ORIENS, quia rerum cœlestium fons, et luminis auctor, et quod oriri nos faciat ad vitam æternam. FONS, quia omnium in natura rerum origo est, vel advocatus scientiarum, quod faciat homines vere scientes.

PARACLETUS, id est, consolans, advocans et provocans, quia pro nobis intercedit apud Deum Patrem, et ad culpas nostras removendas curam gerit.

SPONSUS, quia de cœlo descendens adhæsit Ecclesiæ, ut essent duo in carne una. ANGELUS dicitur propter annuntiationem paternæ ac suæ voluntatis;

A unde et apud prophetam « magni consilii angelus » legitur, dum sit Deus atque Dominus angelorum.

MISSUS dicitur, quia Verbum caro factum est. Homo vero, quia incarnatus est.

MEDIATOR, quia de morte ad vitam nos perducit. PROPHETA, quod futura revelavit. SACERDOS, quod pro nobis hostiam se obtulit. PASTOR, quia custos est. MAGISTER et doctor Rabbi, quod ostensor.

NAZARENUS vero a loco, Nazareus a merito, id est, *sanctus* sive *mundus* adjective, quia peccatum non fecit. Si quidem et aliis inferioribus rebus nominum species ad se trahit Christus, ut facilius intelligatur.

PANIS autem dicitur, quia caro vivificans. VINIS, quia ex sanguine ipsius redempti sumus. FLOS, quia electus præ filiis hominum. VIA, quia per ipsam ad Deum Patrem imus. OSTIUM, quia per eundem ad Deum ingredimur. MONS, postquam excelsus est et fortis.

PETRA, quia maxima firmitas est pie credentium. LAPIS angularis, quia duos parietes e diverso, id est de circumcissione et præputio, in unam fabricam Ecclesiæ jungit: vel quod pacem angelis et hominibus facit. LAPIS offensionis, quod veniens humilis, offenderunt in eum increduli, et factus est petra scandali. FUNDAMENTUM autem ideo vocatur, quia nostra fides in eo fundata est, vel quia supra eam catholica Ecclesia et apostolica, et doctrina divinitus constructa est.

A et Ω, quod Christus initium et finis est. ACTUS etiam dicitur propter innocentiam. OVIS ipse quoque vocatur ob mansuetudinem seu patientiam. ARIES, propter principatum. HÆDUS, ob similitudinem carnis peccati. VITULUS, pro eo quod pro nobis est immolatus.

LEO, pro regno et fortitudine. SERPENS, pro more et sapientia. VERMIS item, quia resurrexit. AQUILA, propter quod post resurrectionem ad astra lætus remeavit.

C Nec mirum si vilibus significationibus figuretur, qui dum sit Patri coæternus ante sæcula Filius, nature nostræ vilitatem non spernens, natus est in tempore hominis filius. *Verbum enim caro factum est, et habitavit in nobis.*

SANCTA CRUX.

Dextra Dei summi, cuncta creavit Iesus,
Christus laxabit e sanguine debita mundo
In cruce sic positus, dissolvens vincula tyranni,
Æternus Dominus deduxit ad astra beatos,
Atque salutiferam dederat Deus arce coronam.

Veste quidem parva hic tegitur qui continet astra:
Atque solum palmo claudit ubique suo.

*Iste est Rex Justitiæ. Ordo justus Deo saccr.
I. N. R. regum Dominus dominorum. A. M. G.
Principium, Medium, Finis.*

VIII.

D IN HERSFELDIENSIS AD FULDAM AMNEM INCLITI MAR-
STERII BASILICA LEGEBANTUR HI VERSES
*In fronte chori inferioris, quem laicorum appella-
bant, ad levam.*

Ut guttæ roris delentur caumate solis,
Ut flos aut folium solvitur in nihilum:
Sic decus omne perit quod oberrans hic homo que-
rit,

Quo breviter fruitur, post breve qui moritur.
Nil fert sincerum vel constans machina rerum,
Dum qui heri stabat, cras hodieve labat
Sed quæ sunt sursum non norunt gaudia cursum,
Lector, ad hæc propera, justa sequens opera.
Lux, laus solemnis, ibi cunctis paxque perennis.
Nec decor ullus abest, Rex ubique summus adest.
Desine vana sequi, pro munere judicis equi
Ob bona facta tibi vivere detur ibi.

Eia quam lætus, concors, sacer atque quietus,
Omnis ibi cœtus : non dolus, ira, metus.

Ad dextram saxi insculpti.

Sicut agri flores, sic mundi constat honores
Tempore stare brevi, conditione levi.
Mundus transibit, sed non omnino peribit,
Ejus mutatus in meliora status.
Porro divina cura sunt condita bina,
Angelus ac anima, fœdere finitima.
Ultraque sine carent, sed fini cœtera parent,
Quæ maris unda tegit, terra vel aura vehit.
Hinc, homo, discerne quid sis, pacisque supernæ
Tendens ad patriam, quære teneque viam.
Corpore casurus, anima nunquam moriturus,
Juncta spe fidei, dilige dona Dei.

Epitaphium vetus in cœmeterio.

Sta, lege, pertracta, quid sis, quæ sint tua facta,
Per breve, per dubium vivitur hic spatium.
Ut flos ecce cades, cinis ad cinerem cito vades.
Summa vel ima petens, dignaque lucra metens.

A Nunc age, dum vivis, summæ patriæ fore civis,
Mors sit spesque tibi fixa frequenter ibi :
Qua perpes vita, qua gaudia sint stabilita,
Absque labore quies et sine nocte dies.
Qui legis hæc, ora pro me pro teque labora,
Pro te meque reo da tua vota Deo.
Poste mei miseri miseratorem misereri,
Meque boni veri participem fieri.

*In vestibulo chori superioris circum Apostolos,
a dextris*

Quærent scituri quæ præmia sint habituri
Cuncta relinquentes mundi Christumque sequentes,
Quos consessuros sibi censoresque futuros
Promittit, mundo cum venerit ille secundo.

In eodem vestibulo, a sinistris.

Patres bissemi, divino Pneumate pleni,
Ortum nascentis clauso de ventre Parentis
Cernunt, effantur, præsignant, testificantur,
B Pectore, sermone, factis scriptis, ratione.

Versus deorsum legendi, juxta sepulcrum Albini.

Angelus	Intactus	Verbum	Nova	Per tria dona
Jussa Dei	Venter	Caro	Stella magos	Deus infans
Fert;	Imprægnatur;	Fit;	Ducit;	Magnificatur
Christus	Rex mortis	Mors	Clausi	Planta vetusta
Ad mortem	Captus	Moriens	Tenebris	Paradisi
Traditur;	Arctatur;	Perit;	Exsiliunt;	Renovatur;
Christus	Districtus	Cunctum	Sua præmia	Nostrum
Exsurgens	Judex	Cor eum	Quivis	Opus omne
Ascendit;	Rediet;	Metuit;	Capiet;	Patetiet;
Sanctum Pnuma	Novæ	Fidei	Baptisma	Supernis
Discipulos	Linguae	Virtus	Hominum scelus	Ima
Inflammat.	Dantur.	Crescit.	Tollit.	Sociantur.

Laus Deo et Virgini Matri.

INDEX

RERUM MEMORABILIUM ET VERBORUM LOCUPLETISSIMUS

Quæ in his RABANI MAURI sex tomis continentur.

A

Aaron cur dictus mons fortitudinis, v, 52. Ejus sacerdotio Christi exprimitur sacerdotium, *ibid.* In idololatriam labitur, ii, 211. Idololatriæ auctor cur non simul cum populo punitus, ii, 226. Ejus et Moysis in persecutores mirus effectus, ii, 683. Aarone prætermisso, cur Deus ad Moysen et Eleazarum filium Aaronis sermonem direxerit, ii, 684. Ejus laus, iii, 1087. Sacerdos cum filiis ungitur, *ibid.* Pater Heli, iii, 26. Ejus sacerdotium a Christo abrogatum, ii, 1088, 1089. Aaron in Musea, cur alias in Or mortuus dicatur, ii, 874. Aaroni, ejusque filiis ante diem septimum unctionis suæ non licuisse exire a tabernaculo, ii, 333. Cur, ii, 334.
Aas sagitta terram trib. vicib. percussens verbi prædicatorum typus, iii, 221-225.
Abana fluvius, v, 332.
Abarim typice quid significet, v, 360.
Abba quid significet, v, 1432, vi, 315.
Abdenago dicitur servicus taceo, v, 69.
Abel interpretatur luctus, seu vani-

tas, v, 32. Justus recte offerens, vi, 790. Cur a fratre occisus, i, 501.
Abdias recte dicitur servus Domini, v, 68.
Abel, nomen urbis in termino Israel, fait vero et alia hujus nominis Abel Reihmata dicta, iii, 31.
Aber fluvius, v, 322.
Abia dicitur pater, Dominus, et cur, v, 59.
Abidos, unde nomen invenerit, v, 353.
Abimelech naturalis Gedeonia, seditiosus, occisor fratrum, excepto Joathan, ii, 1170. Typus Antichristi, ii, 1173. Hebraice, frater meus rex, *ibid.* Turrem Sichimorum expugnat, perit, illisa lapidis molaris parte in caput, *ibid.*
Abimelechi nomen Judæe prodit, persouam gestat, iii, 59.
Abimelech, et alii filii Gedeonia, cujus typum gerant, v, 36.
Abinoe heb. quid significet, ii, 1143.
Abiecti sæpe ad honorum gradus evehuntur, iii, 839.
Ablutioe bapt. omnia nobis delicta remittuntur, iii, 171.
Abnegatio sui ipsius cujusmodi. Item

diaboli et ejus pompis, vi, 1172.
Abortum procurans qua pœna afficiendus, ii, 112. Mystice quis abortivus, *ibid.*
Abra quid significet, v, 53; iii, 621.
Abrahæ in Geraris peregrinanti uxor a rege tollitur, i, 539. Triplicem Dei habet figuram, i, 530. Secretorum divinatorum fit particeps, *ibid.*
Abraham et Lot egregia mansuetudo, i, 536. Typice quid significet, i, 536.
Abrahæ quomodo genuerit celare uxorem, i, 535. Cur sororem dicere eam maluerit quam uxorem, *ibid.* Quorum typus, *ibid.* Quomodo exiens Ægypto dives potuerit esse, i, 535. Nomen ejus mutatur, i, 543. Pater multarum gentium constituitur, *ibid.* Occisurus filium non peccasse ob præceptum divinum, ii, 1180. De posteritate desperanti tertio Deus apparet, et filium ei promittit, i, 540. Fratri Lot bello presso auxilio est, i, 537. Cum Agar congregiens num adulterium commiserit, i, 543. Ejus pœnulum, iii, 1084, 1085.
Abrahæ filii qui, iii, 285. Ejes semen cur servi Jacob vero electi dicantur, v, 793. Fides quanta, iii, 354,